

รูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัลสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
Supervision Model within Schools in the Digital Age
Under the Office of the Basic Education Commission

วันชาติ แชมเกต*

Wanchat Chamkhat

สาธิต ทรัพย์รวงทอง**

Satorn Subruangthong

ปพนสรค์ โพธิพิทักษ์***

Paponsan Potipitak

ชิสา พันธุ์ไพโรจน์****

Chisa Phanphairoj

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, ประเทศไทย

Nakhon. Sawan Rajabhat University, Thailand

Email: ONE 7699@gmail.com; satorn.s@nsru.ac.th;

paponson.p@nsru.ac.th; chisa.p@nsru.ac.th

Received: October 19, 2023

Revised: April 19, 2024

Accepted: April 23, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (๑) ศึกษาองค์ประกอบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (๒) สร้างรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (๓) ประเมินรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานมีขั้นตอนการวิจัยดังต่อไปนี้ ขั้นตอนที่ ๑ การศึกษาองค์ประกอบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยศึกษาเอกสาร สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ๑๘ คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบเก็บข้อมูลจากเอกสารและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา ขั้นตอนที่ ๒ การสร้าง

* นายวันชาติ แชมเกต Mr.Wanchat Chamkhat

** ผศ.ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง Asst.Prof.Satorn Subruangthong, ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

*** ผศ.ดร.ปพนสรค์ โพธิพิทักษ์ Asst.Prof.Dr.Paponsan Potipitak, ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

**** ดร.ชิสา พันธุ์ไพโรจน์ Dr.Chisa Phanphairoj, ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

แบบนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการสัมมนา
 อิงผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๙ คน เครื่องมือที่ใช้คือ ร่างรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัด
 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและเอกสารประกอบการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญโดยใช้
 การวิเคราะห์เนื้อหา ขั้นตอนที่ ๓ การประเมินรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงาน
 คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน เก็บข้อมูลจากผู้บริหารและครูจำนวน ๓ โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้
 คือแบบประเมิน รูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน สถิติ ที่ใช้คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า (๑) องค์ประกอบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล ประกอบด้วย ๔ องค์ประกอบ
 ได้แก่ ๑) การสอนงานและการเป็นพี่เลี้ยง ๒) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการนิเทศ ๓) การแลกเปลี่ยน
 เรียนรู้ร่วมกัน ๔) ปัจจัยเอื้อสำหรับการนิเทศภายใน (๒) การสร้างรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียน
 ยุคดิจิทัล สรุปได้ดังนี้ ๒.๑) ผลการสร้างรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล ประกอบด้วย ๓ ส่วน
 ได้แก่ ส่วนที่ ๑ ส่วนนำ ประกอบด้วยแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล
 และวัตถุประสงค์ของรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล ส่วนที่ ๒ ส่วนเนื้อหา ประกอบด้วย
 การสอนงานและการเป็นพี่เลี้ยง การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการนิเทศ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และ
 ปัจจัยเอื้อสำหรับการนิเทศภายใน ส่วนที่ ๓ เงื่อนไขความสำเร็จ ประกอบด้วย ส่วนที่อธิบายถึง สิ่งที่น่า
 ถึงและสิ่งที่ควรปฏิบัติเพื่อส่งเสริมในการนำรูปแบบไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ ๒.๒) ผลการตรวจสอบ
 รูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สรุปได้ว่า การยืนยัน รูปแบบตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 ในภาพรวมมีความเหมาะสม ๒.๓) ผลการประเมินความเหมาะสม ของคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศ
 ภายในโรงเรียน ยุคดิจิทัล พบว่าผู้เชี่ยวชาญทั้ง ๕ คน มีความเห็นว่าคู่มือมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ
 มากที่สุด (๓) ผลการประเมินรูปแบบนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล พบว่า โดยรวมรูปแบบมีความถูกต้อง
 อยู่ในระดับมาก มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและมีความ
 เป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: รูปแบบการนิเทศ; โรงเรียน; ยุคดิจิทัล

Abstract

The purposes of this research were to 1) study the supervision components within schools in the digital age under the Office of Basic Education Commission, 2) create a supervision model within schools in the digital age under the Office of the Basic Education Commission, and 3) evaluate the supervision model within schools in the

digital age under the office of Basic Education Commission. The research steps are as follows. Step 1 : Studying supervision components within schools in the digital age under the Office of Basic Education Commission by studying the document and interviewing 18 experts. The tool used to collect information Documents and semi-structured interviews were used as research tools for data collection. Statistics are content analytics. Step 2: Create a supervision model within schools in the digital age under the office of the Basic Education Commission by a seminar based on 9 experts. The tool used to outline the supervision model within schools in the digital age under the office of the Basic Education Commission and supporting document for the seminar by experts. The tools used for drafting a supervision model for school in the digital age Under the Office of the Basic Education Commission and documents for expert-based seminars using content analysis. Statistics are content analytics. Step 3: Evaluate the supervision model within schools in the digital age under the Office of Basic Education Commission. The statistics used were Frequency, percentage, and standard deviation.

The results showed that (1) Components of supervision within schools in the digital age consists of 4 components: 1) Coaching and mentoring 2) The use of digital technology in supervision 3) Mutual learning exchange 4) Facilitating factors for supervision within the school (2) The creation a supervision model within schools in the digital age can be summarized as follows 2.1) The results of building a supervision model within schools in the digital age consisted of 3 parts: Part 1 Introduction consists of concepts and theories about the (3) ๖ supervision model within the digital school and objectives of the supervision model within the digital school. Part 2 Content consists of coaching and mentoring, the use of technology in supervision, mutual learning exchange, and facilitating factors for supervision within the school and operational guidelines. Part 3 Success condition, consists of a part that describes consideration and what should be done to promote the use of the model for efficiency 2.2) The result of the examination of the supervision model within schools in the digital age. In conclusion, model confirmation based on experts' opinions overall, is appropriate. 2.3) The results of the evaluation of the appropriateness of the manual for the use of the supervision

model within a school in the digital age. It was found that all 5 experts agreed that the manual was appropriate at the highest level. (3) The results of the evaluation of the supervision model within the school in the digital age. It was found that overall, the model was accurate at a high level. There is a high level of possibility, is appropriate at a high level and is useful at a high level.

Keyword: Supervision Model; School; Digital Age

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๔๕ กำหนดความมุ่งหมายการจัดการศึกษาในมาตรา ๖ การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีคุณธรรมจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตรา ๒ ให้ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และมาตรา ๒๓ ให้ความสำคัญในการพัฒนาความรู้ควบคู่กับคุณธรรม

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสามารถทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย พลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาระดับประถมศึกษาและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ^๑

การนิเทศการศึกษาจึงมีความจำเป็นและเกี่ยวข้องกับกระบวนการพัฒนาศักยภาพในการเรียนการสอนของครูเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและเพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อผู้เรียนโดยเฉพาะในสังคมปัจจุบัน ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจึงจำเป็นต้องอาศัยรูปแบบการนิเทศการศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน เพื่อให้การพัฒนาไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา เป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคม

จากการศึกษาสภาพการนิเทศภายในของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีปัญหาอยู่ค่อนข้างมาก เช่น เวลาการนิเทศ บุคลากรในการนิเทศ ทักษะและประสบการณ์

^๑ กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, ๒๕๕๑), หน้า ๔.

ในการนิเทศ และในปัจจุบันสถานศึกษา มีการจัดกิจกรรมหน่วยงานภายนอกที่สถานศึกษาต้องให้ความร่วมมืออย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทำให้ไม่มีเวลานิเทศ ขาดการประเมินผลการปฏิบัติการ กระบวนการนิเทศไม่เป็นระเบียบ ไม่ชัดเจน ขาดบุคลากรในการนิเทศที่มีความรู้ความสามารถด้านการนิเทศ ขาดประสบการณ์ ขาดเครื่องมือและสื่อในการนิเทศติดตามงาน เพราะไม่มีขั้นตอนในการนิเทศที่ชัดเจน การนิเทศไม่ต่อเนื่อง ครูและบุคลากรทางการศึกษาขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน และผู้บริหารไม่มีเวลาในการนิเทศ ปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถสรุปได้ดังนี้

๑. ด้านนโยบายในการนิเทศการเรียนการสอน จะต้องมีการกำหนดนโยบายอย่างชัดเจน ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญในการนิเทศภายใน มีการพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศรูปแบบการนิเทศ กระบวนการนิเทศ และได้รับการสนับสนุนด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา

๒. ด้านบุคลากร พบว่าบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ไม่เพียงพอ ไม่มีเวลาในการนิเทศ ไม่มีการศึกษาอบรมด้านการนิเทศภายใน ขาดความมั่นใจ ไม่ได้รับการยอมรับ ขาดขวัญกำลังใจ ไม่มีความภาคภูมิใจในการเป็นบุคลากรด้านการนิเทศ

๓. ด้านรูปแบบการนิเทศยังไม่มีรูปแบบการนิเทศที่เหมาะสม ไม่เป็นระบบ ระเบียบแบบแผน ขาดการวางแผน เทคนิควิธีการนิเทศที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ และเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาในสถานการณ์ปัจจุบัน

๔. ด้านกระบวนการนิเทศยังไม่มีการนำรูปแบบการนิเทศที่เหมาะสม และได้รับการพัฒนาไปใช้ในการนิเทศ ขาดการบริหารจัดการที่ดี มีการกำหนดวัตถุประสงค์ การวางแผน การดำเนินการ ห่วงระยเวลาในการดำเนินการ มีการรายงานผล และการประเมินผลการนิเทศอย่างถูกต้องตามเป็นจริง

๕. ด้านการประเมินผลการนิเทศจะต้องมีการประเมินผลอย่างถูกต้อง นำผลที่ได้ไปพัฒนารูปแบบให้ดียิ่งขึ้น และนำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอน พัฒนาครูผู้สอน และพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศให้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เป็นที่ยอมรับมีขวัญกำลังใจในการเป็นบุคลากรด้านการนิเทศภายในของโรงเรียน^๒

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น การนิเทศการเรียนการสอนในโรงเรียน จึงมีความสำคัญต่อการบริหารจัดการศึกษาอย่างมาก เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะขับเคลื่อนให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนสามารถดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลอย่างเป็นรูปธรรม ผู้วิจัยจึงศึกษาองค์ประกอบของการการนิเทศภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

^๒ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, การส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน, (กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๘), หน้า ๑๖.

โดยศึกษาค้นคว้าทฤษฎี หลักการที่เกี่ยวข้องในการนิเทศภายในสถานศึกษา นำมากำหนดรูปแบบการนิเทศภายใน และประเมินผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการนิเทศภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนได้อย่างมีคุณภาพ ได้มาตรฐานบรรลุผลสัมฤทธิ์ความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาองค์ประกอบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๒. เพื่อสร้างรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๓. เพื่อประเมินรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วิธีดำเนินการวิจัย

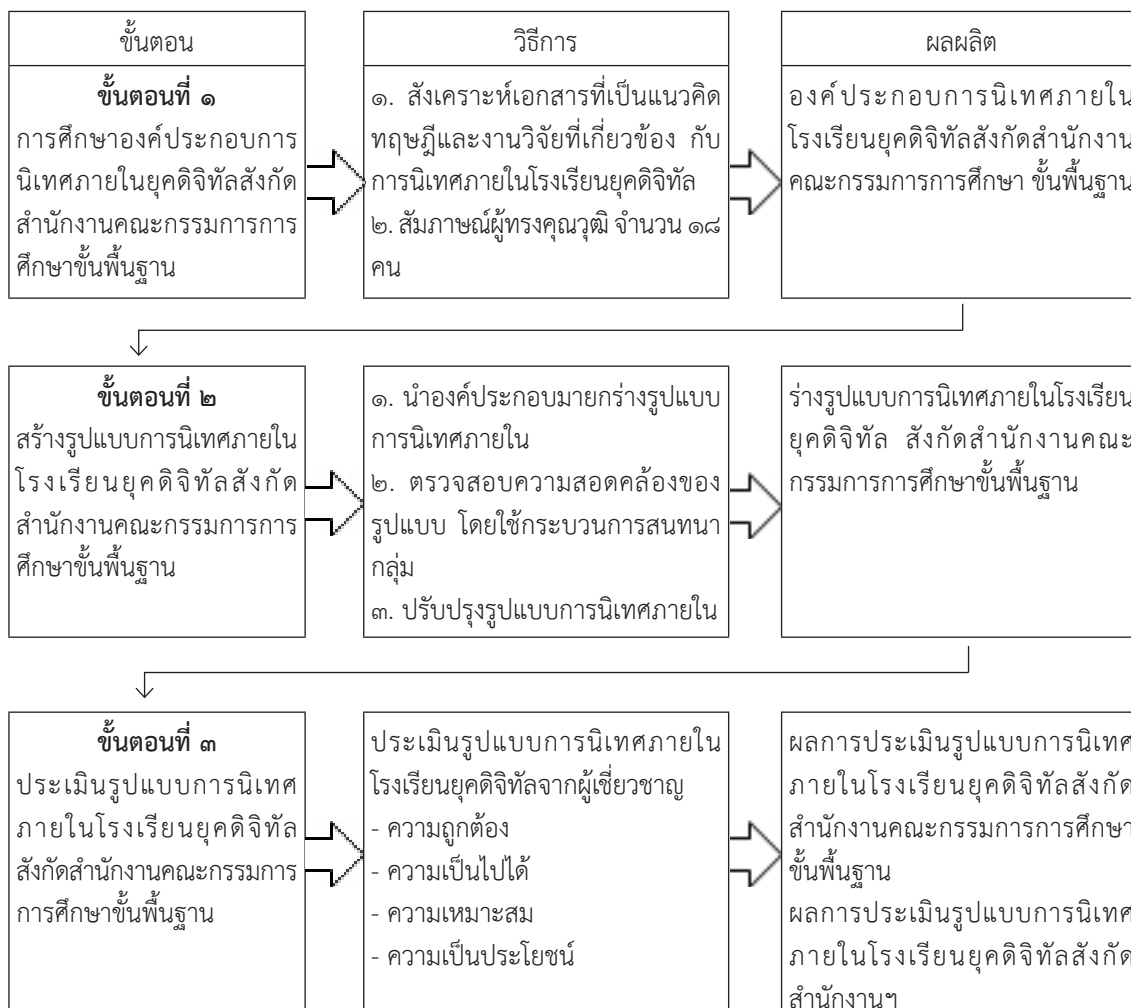
การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัยได้กำหนดเป็น ๓ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ การศึกษาองค์ประกอบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ ๒ การสร้างรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ ๓ การประเมินรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในแต่ละขั้นตอนการวิจัยปรากฏ ดังในภาพที่ ๓.๑

ภาพที่ ๓.๑ แผนภาพแสดงขั้นตอนของการวิจัย

ขั้นตอนที่ ๑ การศึกษาองค์ประกอบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๑. แหล่งข้อมูล (๑) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (๒) จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑๘ คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection)

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนนี้มี ๒ ฉบับ ได้แก่ (๑) แบบบันทึกผลการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัย (๒) แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

๓. การเก็บรวบรวมข้อมูลและสถิติที่ใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

(๑) ศึกษา สังเคราะห์เนื้อหาจากตำรา เอกสาร งานวิจัย สิ่งพิมพ์และเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องทุกชนิดแล้วบันทึกลงในแบบบันทึกผลการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัย

(๒) การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ดำเนินการดังนี้

๒.๑) จัดทำหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เพื่อขอให้ออกหนังสือในการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

๒.๒) ผู้วิจัยประสานกับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อบันทึกการสัมภาษณ์

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล ที่ได้จากเอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ขั้นตอนที่ ๒ การสร้างรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การสร้างรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้ (๑) การสร้างรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (๒) การตรวจสอบความตรงและยืนยันรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียน ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการสัมมนา อิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) (๓) การสร้างและประเมินคู่มือ โดยมีรายละเอียดการดำเนินการดังนี้

๑. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

การสร้างรูปแบบการนิเทศภายในของโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยใช้การสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๙ คน โดยกำหนดการพิจารณาและคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญจะต้องเป็นสมาชิกหรือผู้แทนของกลุ่มหรือเป็นตัวอย่างที่ดีขององค์กรหรือกลุ่มเป้าหมาย

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนนี้มี ๓ ฉบับ ได้แก่ (๑) ร่างรูปแบบการนิเทศภายในของโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (๒) เอกสารประกอบการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย ๒ ส่วน ได้แก่ (๒.๑) ส่วนนำ ประกอบด้วย ปกเอกสาร รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ วัตถุประสงค์การสัมมนา ความเป็นมาของการวิจัย คำถามการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย ขอบเขตของตัวแปรการดำเนินการวิจัยและผลการวิเคราะห์ข้อมูล (๒.๒) ส่วนประเด็นการพิจารณาเพื่อตรวจสอบ วิพากษ์และยืนยันรูปแบบการนิเทศภายในของโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (๓) แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือรูปแบบการนิเทศภายในของโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

๑) การจัดทำร่างรูปแบบการนิเทศภายในของโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑.๑) ผู้วิจัยนำองค์ประกอบของการนิเทศภายในของโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ได้จากขั้นตอนที่ ๑ มาจัดทำร่างการนิเทศภายในของโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๑.๒) นำเสนอร่างการนิเทศภายในของโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำ แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

๒) เอกสารประกอบการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ มีรายละเอียดการสร้างดังต่อไปนี้

๒.๑) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบและวิธีการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ

๒.๒) จัดเตรียมประเด็นการสัมมนา ได้แก่ ความสอดคล้องและความเหมาะสมของร่างรูปแบบการนิเทศภายในของโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๒.๓) จัดทำเอกสารประกอบการสัมมนา

๒.๔) นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาและให้คำแนะนำ แล้วนำมาแก้ไขตามคำแนะนำ

๓) แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือรูปแบบการนิเทศภายในของโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีรายละเอียดการสร้างดังต่อไปนี้

๓.๑) นำประเด็นเกี่ยวกับกรอบเนื้อหาของคู่มือการนิเทศภายในของโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาสร้างเป็นแบบประเมินซึ่งลักษณะแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า ๕ ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale)

๓.๒) นำแบบประเมินที่สร้างขึ้น นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาและให้คำแนะนำ แล้วนำมาแก้ไขตามคำแนะนำ

การรวบรวมข้อมูล

๑) การสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๔ คน มีขั้นตอนดังนี้

๑.๑) ผู้วิจัยนำรายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ที่คัดเลือกไว้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำชี้แนะและพิจารณาคัดเลือก

๑.๒) ผู้วิจัยทาบทามและประสานผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอความอนุเคราะห์ร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ

๑.๓) ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณบดี คณะครุศาสตร์ เพื่อเชิญผู้เชี่ยวชาญร่วมประชุมสัมมนาถึงผู้เชี่ยวชาญ พร้อมส่งร่างรูปแบบการนิเทศภายในของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๑.๔) ดำเนินการสัมมนาถึงผู้เชี่ยวชาญ

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑) การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

๒) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของคู่มือการนิเทศภายในของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใช้สถิติ ค่ามัชฌิมเลขคณิต (Mean : $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และกำหนดเกณฑ์การแปลผลความเหมาะสมของคู่มือตามเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด^๗

ขั้นตอนที่ ๓ การประเมินรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในขั้นตอนนี้ เป็นการประเมินรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใน ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านความถูกต้อง ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสมและด้านความเป็นประโยชน์ ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการประเมินในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน ๓ โรงเรียน ซึ่งเป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยประยุกต์ใช้เกณฑ์การประเมินที่เสนอจากคณะกรรมการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการประเมินโครงการทางการศึกษา (The Joint Committee on Standards for Education Evaluation)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมิน แนวทางในการประเมินรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประยุกต์ใช้สร้างแบบประเมินรูปแบบ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ โดยจะนำแบบประเมินที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมก่อนที่จะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

^๗ บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ ๗, (กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น, ๒๕๔๕), หน้า ๒๒-๒๕.

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ในขั้นตอนการประเมินรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูลกับครูที่โรงเรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง หลังจากการทดลองสิ้นสุดลง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการ ดังนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใน ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านความถูกต้อง ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสมและด้านความเป็นประโยชน์ วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean :) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standards Deviation: SD)

ผลการวิจัย

๑. ผลการศึกษาองค์ประกอบของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาทั้งหมดมาสังเคราะห์ พบว่าได้ ๔ องค์ประกอบ ดังนี้ องค์ประกอบที่ ๑ การสอนงานและการเป็นพี่เลี้ยง องค์ประกอบที่ ๒ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการนิเทศ องค์ประกอบที่ ๓ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันและองค์ประกอบที่ ๔ ปัจจัยเอื้อสำหรับการนิเทศภายใน

๒. ผลการสร้างรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๒.๑ รูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย ๓ ส่วนได้แก่

ส่วนที่ ๑ ส่วนนำ หมายถึง ส่วนแรกของรูปแบบที่กล่าวถึงแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และวัตถุประสงค์ของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ส่วนที่ ๒ ส่วนเนื้อหา หมายถึง ส่วนที่อธิบายถึงองค์ประกอบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และแนวทางการดำเนินงานและจากผลการศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสาร ตำรา แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และผลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงเนื้อหา (Content analysis) ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์พบว่าได้ ๔ องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑ การสอนงานและการเป็นพี่เลี้ยง หมายถึง การได้ให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ทันสมัย เพื่อให้ครูเกิดการพัฒนาความคิด และสามารถนำความคิดสู่การปฏิบัติ โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งผู้นิเทศสามารถตรวจสอบการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนรู้และการจัดแนวทางด้านคุณภาพของนักเรียนที่เหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและเพื่อช่วยให้ครูที่บรรจุใหม่และครูที่มีประสบการณ์มาแล้วในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน

องค์ประกอบที่ ๒ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการนิเทศ หมายถึง การพัฒนาครูที่เป็นไปตามความต้องการของครู โดยมีกระบวนการให้ความรู้แก่ครูโดยผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล ให้ครูได้มีส่วนร่วมในการนิเทศและพัฒนาการเรียนรู้ โดยมีการวิเคราะห์กระบวนการนิเทศในเชิงระบบ มีกระบวนการวางแผนในการปฏิบัติการนิเทศ การควบคุมและกำกับติดตามประเมินผล ที่ครูมีส่วนร่วมและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสม ที่ทันสมัยในทุกกระบวนการ

องค์ประกอบที่ ๓ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน หมายถึง การเสนอแนะให้ครูได้ทราบและเรียนรู้เทคนิคการจัดการเรียนรู้วิธีและแสวงหาความรู้ การใช้แอปพลิเคชัน ในโลกดิจิทัล เสนอและให้ครูใช้เทคนิคการสอนใหม่กับอุปกรณ์ เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ และเปิดโอกาสให้ครูได้แสดงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการแก้ปัญหาทางวิชาการ ได้ฝึกฝนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งงานบุคคลและรายกลุ่ม สามารถลงมือปฏิบัติงานได้ และครูสามารถสังเกตการณ์จัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของเพื่อนร่วมงาน ในโรงเรียน รวมถึงครูกับผู้นิเทศสามารถโต้ตอบกันผ่านสื่อกลางในโลกดิจิทัลทั้งในเวลาและนอกเวลาที่ครูทำงาน

องค์ประกอบที่ ๔ ปัจจัยเอื้อสำหรับการนิเทศภายใน หมายถึง เหตุ หนทาง เครื่องเกื้อหนุน ที่ทำให้การนิเทศภายในสถานศึกษายุคดิจิทัลบรรลุตามจุดมุ่งหมาย อันได้แก่ นโยบาย งบประมาณ บทบาทผู้บริหาร ทีมนิเทศก์ ระบบการนิเทศ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล ฐานข้อมูล บรรยากาศ เครือข่ายครูและบุคลากร การยอมรับการเปลี่ยนแปลงของครู สัมพันธภาพของคณะครู องค์กรแห่งการเรียนรู้ เป็นต้น

ส่วนที่ ๓ เจาะลึกความสำเร็จ หมายถึง ส่วนที่อธิบายถึงสิ่งที่คำนึงถึง และสิ่งที่ควรปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมในการนำรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เกิดประสิทธิภาพ

๓.๑) ผลการตรวจสอบรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สรุปได้ว่าการยืนยันรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในภาพรวมนั้น รูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความเหมาะสม

๓.๒) ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง ๕ คน มีความคิดเห็นว่าคุณ่มือการใช้รูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๕

๓. ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการประเมินพบว่า โดยรวม มีความถูกต้องอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๙ มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๑๘ ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๗ มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๑๔ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๔ มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๑๙ และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๙ มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๑๔

อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แบ่งการวิจัยเป็น ๓ ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาองค์ประกอบของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การสร้างรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การประเมินรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยสามารถนำมามีประโยชน์ได้ดังนี้

๑. การศึกษาองค์ประกอบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ประกอบด้วย ๔ องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ ๑ การสอนงานและการเป็นพี่เลี้ยง องค์ประกอบที่ ๒ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการนิเทศ องค์ประกอบที่ ๓ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และองค์ประกอบที่ ๔ ปัจจัยเอื้อสำหรับการนิเทศภายใน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสอนงานและการเป็นพี่เลี้ยง เป็นการให้คำแนะนำเสนอแนะต่าง ๆ ที่ทันสมัย เพื่อให้ครูได้เกิดการพัฒนาความคิด และสามารถนำความคิดสู่การปฏิบัติ โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยผู้บริหารสามารถตรวจสอบการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการนิเทศ เป็นการพัฒนาครูที่เป็นไปตามความต้องการของครู โดยมีกระบวนการให้ความรู้แก่ครู โดยผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล การให้ครูได้มีส่วนร่วมในการนิเทศและการพัฒนาการเรียนรู้ โดยมีการวิเคราะห์กระบวนการนิเทศในเชิงระบบ มีกระบวนการวางแผนในการปฏิบัติการนิเทศ การควบคุมและกำกับติดตามประเมินผลที่ครูมีส่วนร่วมและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ที่เหมาะสมและที่ทันสมัยในทุกกระบวนการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิธรดา พันชัยภู และคณะ^๕ ที่พบว่า รูปแบบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการนิเทศภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวิธีการดำเนินงาน ได้แก่ (๑) การวางแผนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (๒) การสร้างความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (๓) การนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติ ซึ่งในการดำเนินการนิเทศภายในมีขอบข่ายเนื้อหา ได้แก่ ๑) ด้านการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้ ๒) ด้านการจัดทำและใช้แผนการเรียนรู้ ๓) ด้านการพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการศึกษา และ ๔) การพัฒนาระบบการวัดผลและประเมินผลการศึกษา

ในส่วนขององค์ประกอบทั้ง ๔ องค์ประกอบ ผู้วิจัยสามารถอธิบายได้ดังนี้

๑.๑ องค์ประกอบที่ ๑ การสอนงานและการเป็นพี่เลี้ยง ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปร เช่น การให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะแก่ครูในด้านความรู้วิทยาทานที่ทันสมัย การกระตุ้นให้ครูเกิดความคิด เกิดการใฝ่รู้ในการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการจัดการเรียนรู้ โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ ทั้งนี้เป็นเพราะการสอนงานและการเป็นพี่เลี้ยง จะส่งผลโดยตรงต่อการทำงานของครู โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนของครู ส่งผลต่อองค์กรซึ่งในที่นี้หมายถึงสถานศึกษา ซึ่งจะช่วยทำให้การปฏิบัติการสอนของครูสามารถสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูและผู้บริหาร เกิดการปฏิบัติงานร่วมกันเป็นอย่างดี ช่วยพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ ทักษะในการทำงาน เกิดการเรียนรู้ระหว่างการปฏิบัติงาน ทำให้เกิดความรู้หรือสิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุชาติ แวงโสธรณ์ ที่พบว่า ความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายใน โดยใช้กระบวนการชี้แนะและระบบพี่เลี้ยง ประกอบด้วย ๓ ด้าน ได้แก่ (ก) การให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (ข) การให้ความรู้การนิเทศโดยใช้กระบวนการชี้แนะและระบบพี่เลี้ยง และ (ค) การนิเทศกำกับ ติดตามและประเมินผล โดยใช้ระบบการนิเทศภายใน

๑.๒ องค์ประกอบที่ ๒ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการนิเทศซึ่งประกอบด้วยตัวแปร เช่น การศึกษาและพัฒนาครูตามความต้องการการวิเคราะห์กระบวนการนิเทศภายในด้วยระบบ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เข้ามาช่วย การวางแผนการนิเทศ การปฏิบัติตามแผนกระบวนการใช้ความรู้แก่คณะครู การควบคุมและการกำกับติดตามการประเมินผลการวิเคราะห์ ต้องให้ครูได้มีส่วนร่วมและต้องใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วย ทั้งนี้เป็นเพราะ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่เข้ามาเปลี่ยนรูปแบบและกระบวนการทำงานของครูและผู้บริหารสถานศึกษา ที่จำเป็นจะต้องรู้จักทักษะดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วาสนา ต่อชาติ^๕ ที่พบว่า การดำเนินการนิเทศภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กที่มีประสิทธิภาพ

^๕ ศศิธรดา พันชัยภู และคณะ, “รูปแบบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการนิเทศภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน”, วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, ปีที่๑๐ (เมษายน ๒๐๒๒) : ๑๖๓๙-๑๖๕๓.

^๕ วาสนา ต่อชาติ, “การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กที่มีประสิทธิผลในยุคดิจิทัล”, วารสารวิจัยศิลปวิทยาการกลุ่มน้ำโขง, ปีที่ ๓๑ ฉบับที่ ๑ (มกราคม ๒๐๒๓): ๑๑-๒๓.

ในยุคดิจิทัล มี ๖ ด้าน ได้แก่ (๑) การวางแผนการนิเทศภายในยุคดิจิทัล (๒) ด้านการให้ความรู้ในยุคดิจิทัล (๓) ด้านการปฏิบัติงานในยุคดิจิทัล (๔) ด้านการสร้างขวัญและกำลังใจในยุคดิจิทัล (๕) ด้านการประเมินผลการดำเนินงานในยุคดิจิทัล และ (๖) ด้านยุคดิจิทัลโดยดำเนินการนิเทศในขอบข่ายเนื้อหา ๓ ภาคี ได้แก่ ทักษะพื้นฐาน ความรู้ การสร้าง และการนำไปใช้

๑.๓ องค์ประกอบที่ ๓ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร เช่น การเสนอแนะให้คณะครูมีความรู้เกี่ยวกับวิธีการแสวงหาความรู้และให้ครูได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การใช้เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้กับอุปกรณ์ การกระตุ้น สอนงาน หาช่องทางเพื่อเปิดโอกาสให้ครูได้ฝึกฝน ได้แสดงผลงาน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งนี้เป็นเพราะการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นการที่กลุ่มคนในที่นี้คือครูที่มีความสนใจในเรื่องหนึ่งเรื่องใดร่วมกัน มารวมตัวกันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันด้วยความสมัครใจ เพื่อสร้างความเข้าใจหรือพัฒนาแนวปฏิบัติในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กัลยาณี วาโต และโอภาส เกาไศยาภรณ์ ที่พบว่า การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน ประกอบด้วย ๕ ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ ๑ การวางแผนกิจกรรม กำหนดความรู้และกำหนดบทบาท ขั้นตอนที่ ๒ แสวงหาความรู้ เช่น แนะนำสาระความรู้ที่ต้องการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูล สังเคราะห์ความรู้ และติดตามตรวจสอบให้คำแนะนำ ขั้นตอนที่ ๓ การพบปะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เช่น แนะนำกิจกรรม เปิดประเด็น ชักถาม ปรีกษา แสดงความคิดเห็น และร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ขั้นตอนที่ ๔ รายงานความก้าวหน้าของผลงาน เช่น นำความรู้ทักษะ ประสบการณ์ที่ได้จากการแสวงหาและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้มาพัฒนาผลงาน การนำเสนอความก้าวหน้าผลงานของตนเอง และติดตาม ตรวจสอบให้คำแนะนำ ขั้นตอนที่ ๕ การประเมินผล เช่น เพื่อนผู้เชี่ยวชาญประเมินผลงาน ให้คำแนะนำและเสนอแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขผลงาน นำเสนอผลงานที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว และทำแบบประเมินตนเองหลังการใช้รูปแบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กัลยาณี วาโต และโอภาส เกาไศยาภรณ์) ที่พบว่า การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน ประกอบด้วย ๕ ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ ๑ การวางแผนกิจกรรม กำหนดความรู้และกำหนดบทบาท ขั้นตอนที่ ๒ แสวงหาความรู้ เช่น แนะนำสาระความรู้ที่ต้องการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูล สังเคราะห์ความรู้ และติดตามตรวจสอบให้คำแนะนำ ขั้นตอนที่ ๓ การพบปะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เช่น แนะนำกิจกรรม เปิดประเด็น ชักถาม ปรีกษา แสดงความคิดเห็น และร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ขั้นตอนที่ ๔ รายงานความก้าวหน้าของผลงาน เช่น นำความรู้ทักษะ ประสบการณ์ที่ได้จากการแสวงหาและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้มาพัฒนาผลงาน การนำเสนอความก้าวหน้าผลงานของตนเอง และติดตาม ตรวจสอบให้คำแนะนำ ขั้นตอนที่ ๕ การประเมินผล เช่น เพื่อนผู้เชี่ยวชาญประเมินผลงาน ให้คำแนะนำและเสนอแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขผลงาน นำเสนอผลงานที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว และทำแบบประเมินตนเองหลังการใช้รูปแบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

๑.๔ องค์ประกอบที่ ๔ ปัจจัยเอื้อสำหรับการนิเทศภายใน ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร เช่น การที่ผู้บริหารมีนโยบายในการใช้สื่ออุปกรณ์ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร การจัดการเรียนการสอน การสอน และการนิเทศ การจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดหาและพัฒนาสื่อเทคโนโลยีดิจิทัล การมีบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้การมีวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การที่ผู้บริหารมีสัมพันธภาพที่ดีแก่คณะครู ทั้งนี้เป็นเพราะ ในสังคมปัจจุบันมีการพัฒนาเทคโนโลยีต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง และก้าวกระโดด ซึ่งแน่นอนว่า เมื่อเทคโนโลยีดิจิทัลเกิดขึ้นย่อมกระทบต่อรูปแบบการจัดการเรียน การสอน การนิเทศการศึกษา กระบวนการสื่อสาร และการทำงานของครูและผู้บริหารสถานศึกษาในแทบจะทุก ๆ รูปแบบ ดังนั้น ภาวะผู้นำของผู้บริหารจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะเอื้อให้การนิเทศภายในประสบความสำเร็จ โดยผู้บริหารต้องแสดงพฤติกรรมให้คณะครูได้เห็นถึงความตระหนัก ทศนคติที่ดีต่อการนิเทศภายใน การมีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการนิเทศ การมีนโยบายในการใช้ สื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยีดิจิทัล การจัดสรรงบประมาณในการจัดหาและพัฒนาสื่อ พร้อมทั้งการส่งเสริมสนับสนุนในการพัฒนาครู บุคลากร ให้มีความรู้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง การสร้างขวัญและกำลังใจให้ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ สร้างความเชื่อมั่นให้ผู้รับการนิเทศ การส่งเสริมและช่วยเหลือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศและให้ความร่วมมือ ร่วมแรงร่วมใจ การส่งเสริมการทำงานเป็นทีม ส่วนวัฒนธรรมองค์กรของโรงเรียน ถือว่าเป็นปัจจัยเอื้อที่สำคัญประการหนึ่งสำหรับการนิเทศภายใน โดยการที่ผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครู มีค่านิยมและความเชื่อที่ดีต่อโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา กำหนดหรือการยอมรับการปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน ความประพฤติปฏิบัติที่สืบทอดกันมาจนกลายเป็นแบบแผนและแนวทางที่ดี การส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียนเปลี่ยนแปลงและยอมรับสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการนิเทศ การเรียนการสอน และการจัดการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงคุณภาพของนักเรียนและโรงเรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภัจฉรา กาใจ^๖ ที่พบว่า ผู้บริหารที่มีนโยบายและมีจัดหาสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ นวัตกรรมเทคโนโลยีที่เพียงพอและทันสมัย มีความรอบรู้ แม่นยำในวิชาการ มีความสามารถในการสรรหา งบประมาณเพื่อนำมาพัฒนาสื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยีดิจิทัล มุ่งสร้างบรรยากาศในที่ทำงานให้มีความสุข ประสานความร่วมมือกับบุคลากรภายนอกเข้ามาร่วมพัฒนางาน โดยมีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม กำหนด วิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมายของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ จะส่งผลต่อการนิเทศภายในของโรงเรียน

^๖ สุภัจฉรา กาใจ, “แนวทางการบริหารปัจจัยที่ส่งผลต่องานนิเทศภายในของโรงเรียนนาโบสถ์พิทยาคม อำเภอวังเจ้า จังหวัดตาก”, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, (หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, ๒๕๖๒), บทคัดย่อ.

๒. การสร้างรูปแบบการนิเทศในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน

๒.๑ รูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย ๓ ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ ๑ ส่วนนำ ประกอบด้วย แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล ซึ่งได้แก่ ความหมาย ความสำคัญ จุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา ความหมาย ความสำคัญ และความจำเป็นของการนิเทศภายในโรงเรียน จุดมุ่งหมายของการนิเทศภายในโรงเรียน แนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศภายในโรงเรียน หลักการ แนวคิดที่เกี่ยวกับยุคดิจิทัล อันได้แก่ คุณลักษณะของยุคดิจิทัล ผลกระทบของดิจิทัลเทคโนโลยีการบริหารสถานศึกษา แนวคิดและแนวทางการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล และวัตถุประสงค์ของการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล ทั้งนี้เป็นเพราะ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการนิเทศภายในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กัญญา ทองเปลว ที่พบว่า ขั้นตอนการนิเทศ ประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน คือ ๑) ขั้นเตรียมการนิเทศ ได้แก่ การรู้จักและเข้าใจสภาพการศึกษาและวิเคราะห์ความรู้เดิม กำหนดเป้าหมาย ๒) ขั้นปฏิบัติให้ดู ได้แก่ สถานที่พร้อม แจ้งวัตถุประสงค์ แจ้งลักษณะงาน สาธิตวิธีการสอน เสนอแนะวิธีแก้ปัญหาเบื้องต้น ๓) ขั้นปฏิบัติการนิเทศ ได้แก่ เข้าใจและรู้ถึงข้อบกพร่อง ให้คำแนะนำแก้ไขในสิ่งที่ผิดพลาด เป็นต้น และ ๔) ขั้นการทดสอบและติดตามผลการนิเทศ ได้แก่ การนิเทศทันที แนะนำให้มีพี่เลี้ยงคอยช่วยเหลือ ติดตามการนิเทศรับฟังความคิดเห็น กำหนดแนวทาง ประเมินผลเลือก วิธีการวัดผลประเมินผลที่เหมาะสมและหลากหลาย เป็นต้น

ส่วนที่ ๒ เนื้อหา ประกอบด้วย

องค์ประกอบที่ ๑ การสอนงานและการเป็นพี่เลี้ยงทั้งนี้เป็นเพราะการสอนงานและการเป็นพี่เลี้ยงเป็นการให้คำแนะนำต่าง ๆ ที่ทันสมัย เพื่อให้ครูเกิดการพัฒนาความคิด และสามารถนำความคิดสู่การปฏิบัติ โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมทันสมัย โดยผู้นิเทศสามารถตรวจสอบการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนรู้และการวัดผลทางด้านคุณภาพของนักเรียนที่เหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ที่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กัญญา ทองเปลว^๗ ที่พบว่า แนวทางการนิเทศภายในโดยการสอนงานและการเป็นพี่เลี้ยงของผู้บริหารสถานศึกษามีแนวทาง ได้แก่ การเตรียมการนิเทศ โดยต้องรู้จักและเข้าใจสภาพการศึกษาและวิเคราะห์ความรู้เดิม กำหนดเป้าหมาย กำหนดขั้นตอน กระตุ้นให้ครูสนใจและให้ความร่วมมือ เตรียมเนื้อหาให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ แล้วปฏิบัติให้ครูดู แจ้งวัตถุประสงค์ แจ้งลักษณะงาน สาธิตวิธีการสอนเสนอแนะวิธีการ

^๗ กัญญา ทองเปลว, “การพัฒนาแนวทางการนิเทศภายในโดยใช้การสอนงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒”, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, ๒๕๖๓), บทคัดย่อ.

องค์ประกอบที่ ๒ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการนิเทศ ทั้งนี้เป็นเพราะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการนิเทศ เป็นการพัฒนาครูที่เป็นไปตามความต้องการของครู โดยมีกระบวนการให้ความรู้แก่ครู โดยผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล ให้ครูได้มีส่วนร่วมช่วยในการนิเทศและพัฒนการเรียนรู้ โดยมีการวิเคราะห์กระบวนการนิเทศในเชิงระบบ มีกระบวนการวางแผนในการปฏิบัติการนิเทศ การควบคุมและกำกับติดตามประเมินผลที่ครูมีส่วนร่วมและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริดา พันชัยภู และคณะ ที่พบว่าสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการนิเทศภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยครูและผู้บริหารสถานศึกษา มีความต้องการที่จะใช้เทคโนโลยีดิจิทัล อุปกรณ์ และเครื่องมือที่อยู่ในปัจจุบันและสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเป็นสิ่งที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการพัฒนากระบวนการดำเนินงานในสถานศึกษาที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบที่ ๓ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันทั้งนี้เพราะการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นการเสนอแนะให้ครูได้ทราบและรู้ถึงเทคนิคการจัดการเรียนรู้ วิธีและการแสวงหาความรู้ การใช้ในโลกดิจิทัล เสนอแนะและให้ครูใช้เทคนิคการสอนใหม่กับอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ และเปิดโอกาสให้ครูได้แสดงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการแก้ปัญหาทางวิชาการได้ฝึกฝนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม สามารถลงมือปฏิบัติงานได้ และครูสามารถสังเกตการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มณีรัตน์ เย็นสวัสดิ์ (๒๕๖๔) ที่พบว่า รูปแบบการนิเทศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูระดับประถมศึกษา มีหลักการของรูปแบบเป็นการนิเทศภายใต้หลักการเพื่อนช่วยเพื่อน โดยเน้นการชี้แนะเชิงบวกและสร้างสัมพันธภาพที่ดีของบุคลากร ดำเนินการนิเทศร่วมกับพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู มีเป้าหมายร่วมกัน เน้นทักษะพื้นฐานการเรียนรู้เชิงรุกของผู้เรียนมีการประชุมเชิงปฏิบัติการที่ต่อเนื่อง ส่งผลให้ครูเรียนรู้ร่วมกันเพื่อพัฒนาร่วมกันเป็นทีม

องค์ประกอบที่ ๔ ปัจจัยเอื้อสำหรับการนิเทศภายใน ทั้งนี้เป็นเพราะปัจจัยเอื้ออำนวยการนิเทศภายใน เป็นเหตุหนทาง เครื่องเกื้อหนุน ที่ทำให้การนิเทศภายในสถานศึกษายุคดิจิทัลบรรลุตามจุดมุ่งหมาย อันได้แก่ นโยบายงบประมาณ บทบาทผู้บริหาร ทีมนิเทศก์ ระบบการนิเทศ สื่อ วัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล ระบบการนิเทศ ฐานข้อมูล บรรยากาศ เครือข่ายครูและบุคลากร การยอมรับการเปลี่ยนแปลงของครู สัมพันธภาพของครู องค์กรแห่งการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อีฐ แยมี่ยม, ทินกร พูลพุ่ม และคณะ ดาราเรือง^๑ ที่พบว่า ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการบริหารการนิเทศภายในสถานศึกษา ได้แก่ ด้านผู้บริหาร ซึ่งเป็นผู้กำหนดนโยบายต่าง ๆ เช่น นโยบายงบประมาณ นโยบายการนิเทศ

^๑ อีฐ แยมี่ยม, ทินกร พูลพุ่ม และคณะ ดาราเรือง, “ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการบริหารการนิเทศภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒”. วารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สาร, ปีที่ ๒๒ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม - ธันวาคม ๒๕๖๓): ๖๑-๖๙.

ภายใน การกำกับติดตาม นโยบายเกี่ยวกับการจัดหาสื่อวัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยี การจัดทำฐานข้อมูลต่าง ๆ ด้านแรงจูงใจ

ส่วนที่ ๓ เจาะลึกความสำเร็จ คือ ในการดำเนินงานตามรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะประสบความสำเร็จนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการนิเทศภายในโรงเรียน โดยกำหนดเป็นนโยบาย สนับสนุนงบประมาณ และการให้ความรู้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ต้องเสริมสร้างพัฒนาหลักสูตร กิจกรรมการนิเทศภายใน เพื่อเป็นแบบอย่างกับโรงเรียน เพื่อประยุกต์ใช้ในบริบทโรงเรียนที่หลากหลาย จัดทำเอกสาร คู่มือพัฒนาสื่อ ที่เหมาะสมกับบริบทต่างๆ ที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภัทรภรณ์ น้อยกอ^๙ ที่พบว่า ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศโรงเรียนสองภาษาในระดับประถมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้วิจัยได้ปรับปรุงรูปแบบที่สอดคล้องกับความต้องการในยุคปัจจุบัน และนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาช่วยแนะนำแล้วทำร่างรูปแบบให้ผู้เชี่ยวชาญร่วมวิพากษ์และตรวจสอบให้มีความเหมาะสมและทำการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาเพื่อให้ได้รูปแบบที่มีความเหมาะสม โดยผ่านผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาวิเคราะห์ในประเด็นที่นำขึ้นมาให้พิจารณาว่ามีความถูกต้อง ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑**. กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, ๒๕๕๑.

กัญญา ทองเปลว. การพัฒนาแนวทางการนิเทศภายในโดยใช้การสอนงานของผู้บริหารสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒. **วิทยานิพนธ์**

ครุศาสตรมหาบัณฑิต. การบริหารการศึกษา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, ๒๕๖๓.

บุญชม ศรีสะอาด. **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, ๒๕๕๕.

ภัทรภรณ์ น้อยกอ. รูปแบบการนิเทศโรงเรียนสองภาษาในระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. “**วารสารวิชาการธรรมทศน์**”. ปีที่ ๑๙ ฉบับที่ ๓ (กรกฎาคม-กันยายน): ๘๑-๙๒.

วาสนา ต่อชาติ. “การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กที่มีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล.” **วารสารวิจัยศิลปวิทยาการลุ่มน้ำโขง**. ปีที่ ๓๑ ฉบับที่ ๑ (มกราคม ๒๐๒๓): ๑๑-๒๓.

^๙ ภัทรภรณ์ น้อยกอ, “รูปแบบการนิเทศโรงเรียนสองภาษาในระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน”. **วารสารวิชาการธรรมทศน์**, ปีที่ ๑๙ ฉบับที่ ๓ (กรกฎาคม-กันยายน ๒๐๑๙): ๘๑-๙๒.

ศศิธรดา พันชัยภู และคณะ. “รูปแบบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการนิเทศภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน”.

วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร. ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๔ (เมษายน ๒๐๒๒) : ๑๖๓๙-๑๖๕๓.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. การส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนเพื่อ
การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน. กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษา กระทรวง
ศึกษาธิการ. ๒๕๕๘.

สุภังครา กาใจ. “แนวทางการบริหารปัจจัยที่ส่งผลต่องานนิเทศภายในของโรงเรียนนาโบสถ์”. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเชียงใหม่, ๒๕๖๒.

อิฐ แยมยิ้ม, ทินกร พูลพุ่ม และกฤษณะ ดาราเรือง. “ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการบริหารการนิเทศ
ภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒”. วารสาร
ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร ปีที่ ๒๒ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม - ธันวาคม ๒๕๖๓): ๖๑-๖๙.

Clark, Pamela L. Perception of New Hampshire teachers and supervisors regarding
teacher supervision. New Hampshire : University of New Hampshire. 1998.

Krejcie, R.V., and Morgan D.W. “ Determining Sample Size for Research Activities”.
Psychological measurement, 1970.